

Reunió de la Comissió de Treball de Segregació Escolar, Equitat i Inclusió del Consell Escolar Municipal de Barcelona

27 de novembre de 2019, 17 h.

Sala Nova de l'IMEB

Presideix Carme Alegre Canudas, *representant del professorat de l'escola pública i membre del sindicat USTEC-STES*.

Modera la reunió Marta Carranza Gil-Dolz del Castellar, *secretària CEMB*

Es presenten els participants:

Paula Aguirre Soriano, *responsable de l'Àrea d'Infància i Joventut del DINCAT*.

Àngels Cadena i Bordoll, *directora de l'Escola Mercè Rodoreda*.

Ma. Dolors Martí Solà, Col·legi de *Doctors Llicenciats*.

Francesc Mena, *psicopedagog amb experiència d'anys en EAPS de la ciutat, orientador de centre, actualment al CREDV de l'ONCE i professor associat de psicopedagogia de la UB*.

Andrea Tuset Laborda, de la FAPAC i treballadora social.

Documentació:

- Informes-resum de les Sessions anteriors de la Comissió de Treball de Segregació Escolar, Equitat i Inclusió de les dates 7-11-2017, 6-2-2019 i 29-5-2019.
- Decret 150/2017 de 17 d'octubre de l'atenció educativa a l'alumnat en el marc d'un sistema educatiu inclusiu.
- Carta dels Mestres de l'escola Pare Poveda sobre l'aplicació del decret.
- Memòria de l'avaluació de l'impacte del projecte de decret de l'atenció educativa a l'alumnat en el marc d'un sistema inclusiu, de 28 de novembre de 2016.
- Quadre NESE
- Quadres-resum del decret.

Desenvolupament de la sessió:

La presidenta fa una breu presentació de la Comissió, nascuda arrel del Decret anomenat "d'Inclusiva" i posa als assistents en antecedents de les reunions prèvies.

Es considera com a document de treball:

- la “Memòria de l’avaluació de l’impacte del decret de l’educació inclusiva”, previ a l’aprovació del decret
- el mateix decret

Es considera que hi hauria de participar el Consorci d’Educació de Barcelona.

S’anomenen el Pla de Barris, les aules d’acollida i la necessitat de la formació professional.

S’explica que la finalitat de la Comissió és la d’elaborar un informe o dictamen.

Es comenta que, si bé la comunitat educativa en general veu amb bons ulls el decret, en la seva teoria, a la pràctica, el que hi manca és la seva implementació amb recursos. Que la filosofia sembla bona però no la pràctica, a l’hora de les concrecions. Per posar un exemple, s’ha ampliat en nombre d’alumnes amb necessitats educatives especials a les aules, però el reforç dels especialistes hi és menys present. Tot això amb la peculiaritat que a les escoles d’educació especial no ha baixat el nombre d’alumnes.

Es parla d’un document molt present als CEC on es demanen mides urgents en relació al desplegament del decret, ja que no queda garantida la seva aplicació i es demana, concretament, l’aprovació a la llei de pressupostos i posar els mitjans necessaris i tenir en compte punts concrets de reforç.

En relació als programes existents es recorre al tema de Pla de Barris com a exemple de molt bona idea i es valora si, en realitat, no ha portat més desigualtats entre els centres. Tot i que molts eren de les mateixes zones, i no hi han tingut cabuda.

Els membres de la comissió cerquen l’enfocament i es disposen a escollir els temes més punyents i que cal triar. La primera idea és fer-ho des de la màxima diversitat de punts de vista i amb coses reals traient les dades autèntiques i cercant les seves fonts. S’opina que cal que hi surtin els SIEI.

En relació al Pla de Xoc, hi ha molts detractors d’entre els professionals degut a la insuficiència i les desigualtats entre l’escola pública i la privada.

Que el tema, per exemple, de defensar la llibertat de l’elecció de centres, esdevé contradictori amb les pre-assignacions i que, ja en la seva base, falla i afecta a les famílies més vulnerables.

El tema del Pla de Xoc ja s’havia treballat anteriorment des de la Junta de directors i se’n havien previst les conseqüències. Els resultats els semblen perversos a nivell discriminatori i resulta un maldecap pels equips directius i els EAPS. Des de la seva Permanent s’han hagut de demanar dades centre per centre de les assignacions que hi ha hagut i per un tema de transparència.

Es poden acceptar els conceptes. En fallen altres aspectes.

El CEB ha publicat els costos dels centres cas per cas, tot i que n’hi ha que no són reals.

Es passa a valorar el tractament dels temes. El decret d’Inclusiva i el Pla de Xoc, semblen els més importants. Es fan propostes sobre el seu enfocament;

-Es proposa Decret d’Inclusiva: aules d’acollida. El seu funcionament.

Es parla dels nouvinguts, els terminis de matriculació, dotacions i les quantitats d'incorporacions per escola. Hi ha fets com que són a partir de 3r. de primària. Hi ha infants massa temps sense escola.

S'aclearix que hi ha un acord, que ve del curs passat, que era molt concret que dona el recurs com a bo, però el criteri com a obsolet. Hi ha diverses intervencions per a concretar els informes:

- centrar-se en l'aula d'acollida i suports lingüístics
- demanar al Consorci l'històric de les dotacions de les aules d'acollida, de CEPSIR i de SIEIS
- repartir el Decret d'Inclusió a tots els membres de la comissió.
- les necessitats dels CEPSIR i SIEIS i psicopedagogs, ja que la quantitat actual és insuficient.
- mapa de recursos que necessitaria un centre.
- es debat el tema de la professionalització de personal com els vetlladors.

Es parla del concentrar-se en els recursos ja existents per a optimitzar-los i poder començar a treballar el tema de l'equitat.

Es proposa compartimentar les propostes i documentar la comissió de treball amb tota la documentació necessària i decidir si es vol un informe llarg o si cal compartimentar-lo.

Sorgeixen temes que calen ser tractats:

- La immersió lingüística i la seva aplicació en les diferents etapes educatives.
- L'increment dels casos de necessitats educatives especials.
- El temps de migdia, al no considerar-se lectiu i de les causes i possibles conseqüències de la retirada del decret de menjador.

La sessió es centra en concretar per als informes.

Es plantegen les diferents consideracions i classificacions a l'hora de les aportacions per les NEEs i l'escala d'aquestes (universals, addicionals, ..) dins d'aquestes darreres estaria l'aula d'acollida i el suport lingüístic i a les terceres (intensius) estarien les SIEIS, EAPS, etc.

La presidenta de la Comissió proposa centrar l'informe en aquest punt 2 (addicionals) i l'altre més extens, centrar-lo en la part 3.

S'aclearix la divisió de major a menor:

- 1- El recurs universal, de suport pel 100% de l'alumnat, per reforços, desdoblaments i tractament de les peculiaritats de cadascun dels alumnes en les seves diferències.
- 2- Després hi ha els recursos addicionals, que són temporals, de temps tancat com les aules d'acollida, fins a l'adequat desenvolupament de la lectura i l'escriptura, i que també té a veure amb les atencions hospitalàries, domiciliàries i assumptes més puntuals i lleus.
- 3- Després hi ha els intensius, que són casos permanents. Alumnes amb necessitats educatives especials.

Es plantegen 2 informes:

- a- Es consideren molt importants els universals, però es parla de centrar-se en els segons, que són l'aula d'acollida i el suport lingüístic.
- b- I la tercera, els intensius ja serien SIEI, AFIS, etc. que seria més extens.

Propostes i accions:

- **Elaboració d'un Mapa de Recursos.**

Per a elaborar-lo caldria demanar al Consorci d'Educació la següent documentació:

- l'històric de l'evolució de les dotacions de les aules d'acollida en els darrers 5 anys.(Molt important): Núm. de SIEI oberts (diuen); alumnes que tenen CEPSIR increment i evolució i localització aquests quatre anys. AIS (que n'hi ha una de pública i una de privada) En Consorci, ja a la Memòria considera que se'n necessitarien 8, i se'n havien de crear 7 en aquests quatre cursos.
- La quantitat de psicopedagogs de l'EAP (treballant ofegats per la impossibilitat d'assumir les tasques que se'ls assigna).
- Professionals externs tant amb alta com en baixa qualificació (amb desigualtat laboral).
- Es demana, també, se'ls facin arribar els **criteris** que es fan servir, tant al Departament com al Consorci, per a portar un alumne a l'aula d'acollida i la seva evolució en els darrers 5 anys.

Es tractaria d'elaborar un Mapa de Recursos del que necessitaria un centre estàndard.

Sorgeixen diferents temes sobre els NESE:

Tot això és un paquet de recursos on sortirà la impossibilitat per part dels professionals especialitzats, psicopedagogs, logopedes, vetlladors, etc., de donar el suport adequat a aquest sistema. És posa atenció en els treballadors del EAP, treballadors socials, etc. Es parla del Pla de Xoc, molt patit pels professionals.

Es comenta, també, la gent externa que hi treballa, que fan coses com escolarització compartida, que estan en condicions laborals molt desprotegides i marginades, realment precàries i sense reconeixement de la feina feta ni tant sols a nivell de mèrits.

Cal dignificar el seu lloc de treball i la seva tasca.

Propostes:

Es proposa increment de plantilla o una figura d'auxiliar en educació especial. Hi ha casos en què un suport puntual, ja és suficient i en això es basaven aquests treballadors abans de generalitzar i fer-los servir com es fa ara, per a tot.

Es proposen idees per la optimització dels recursos ja existents humans i temporals de l'administració i dels centres. Es considera que n'hi ha molts de mal aprofitats i se'ls podria treure més rendiment. Opinen que hi ha un desaprofitament dels recursos, que es perden per mal ús.

S'exposen idees, que no són pròpies d'aquesta comissió, com és la planificació dels centres; horari diferent a primària i a secundària, que permet grups més petits per a l'atenció a l'alumnat, i amb més d'un professional intern o extern.

Confeció del Mapa del centre, organitzat amb els seus recursos i necessitats alumne per alumne, és necessari per a l'aprofitament al màxim del que disposa el centre. Amb un simple full de càlcul.

Això és el que cal que faci cada centre i reflecteix molt clarament que sovint es reparteixen malament i es malbaraten i fan que no arribin a tothom, quan potser hi ha algun alumne al que n'hi arriben en excés.

La feina, opinen, com a personal de l'administració, és de redistribuir-los.

En un districte, s'està fent per barris, de repartir treballadors amb excés d'hores en uns centres quan, en altres, els manquen serveis. Comparteixen treballadors i redistribueixen la feina.

Es recomana que els mateixos centres mirin els recursos que tenen, per posar en pràctica aquests sistemes.

Es proposa, si segueix la comissió, dedicar-la al Pla de Xoc, per totes les referències que se'n fan, però més endavant per anar compartimentant els temes per a treballar-los amb més dedicació. Es parla que, com a recurs, és fàcil, pràctic i per a tothom i que mereix ser treballat.

Es deixa com enfocada la propera reunió amb la documentació de la que s'anirà disposant.

Es proposen 2 reunions per a explorar els materials obtinguts o del que es desitja es posi a l'informe, per a la seva elaboració, i fer-ne el calendari.

També s'obren a rebre informacions d'altres comissions en relació al Pla de Xoc o materials que es puguin integrar aquesta comissió pel seu interès.

Per part de la treballadora social s'aclareix el criteri per als alumnes receptors del Pla de Xoc. En aquest moment, aclareix, no són els més vulnerables, ja que reuneixen uns requisits concrets de regulació i recepció d'ajuts, on els més vulnerables, no hi entren.

La idea central és ser operatius per a poder recolzar l'alumnat.

Calendari: es proposen 2 reunions seguides, per a no perdre el fil

- Dimecres 15 de gener a les 17 h.

- Dimecres 5 de febrer a les 17 h.

Es redacta una nota per enviar a la Corporació Catalana Audiovisual i al Consell Audiovisual de Catalunya. L'objectiu és posar de manifest el malestar de la Comunitat Educativa després de l'emissió del programa "Paper Mullet" en el marc de la programació "Sense Ficció" de TV3.

Aquesta nota s'eleva a la Comissionada d'Educació per a passar-la al Plenari del CEMB.

"Des del Consell Escolar Municipal de Barcelona, volem manifestar el nostre malestar per la manca de sensibilitat i respecte envers la comunitat educativa d'entorns vulnerables de ciutat, en el programa "Sense ficció" emès ahir, 26 de novembre de TV3 amb el títol "Paper Mullet". En ell s'estigmatitzen zones i centres, de forma explícita, sense posar en valor la gran tasca que s'està fent des dels mateixos centres i serveis comunitaris.

Esperem que es segueixin tractant temàtiques educatives però sempre buscant la mirada polièdrica dels temes. "